

Kohtaamisia Unkarissa

Kuukausi sitten Venäjä hyökkäsi Ukrainaan. Paljon on tapahtunut sen jälkeen ja sota on tullut Euroopassa lähelle pakolaisten muodossa. Ukrainan naapurimaat ovat tietty ensimmäisiä maita, mihin pakolaiset ovat saapuneet. Unkariin on tullut yli puoli miljoonaa pakolaista, kaikki eivät jää Unkariin mutta paljon niitä on kyllä jäänyt. Ukrainan läntinen puoli eli ns. Karpatian lääni on ollut joskus muinoin Unkarin aluetta, siellä puhutaan Unkarin kieltä ja monilla se saattaa olla jopa ensimmäinen kieli, joka opitaan. Nämä ihmiset olivat ensimmäisiä, jotka sieltä tulivat. Tosin tavattiin rajalla ollessamme Kiovasta tulleita ihmisiä, jotka puhuivat unkaria! Monia koskettavia tarinoita olemme saaneet kuulla sekä olla mukana heidän surussaan.

Ensimmäinen kontakti pakolaisiin oli meillä Kótaissa 26.2, johon oli tullut perhe (6 henkilöä) Ushorodista n. 30 km päästä Unkarin rajasta. Romanimission ns. kylätalossa oli tilat, joihin he majoittuivat. Heti sodan alettua Romanimissio oli organisoinut avustustoimintansa ja valmistellut paikat mihin pakolaisia voitaisiin ottaa. Missiolla on 20 tällaista kylätaloa, missä on tilaa 300 hengelle.

Romanimissiolla ei ole ollut rajalla omia työntekijöitä vaan Mission kumppanit, rajalta lähettävät ihmisiä Mission majoituksiin. Kun olimme rajoilla otimme kontaktia paikallisiin toimijoihin kertomalla Romanimission mahdollisuudesta majoittaa pakolaisia. Tarvetta on niin paljon, että eräänkin kerran kun he saivat yhteystiedot, niin heti oli lähtijöitä majoituksiin.

Lauantaina 5.3 tuli Fidan mediatiimi Suomesta tekemään videoita/kuvia, joita voitaisiin käyttää humanitaarisen avun keräyksen yhteydessä.

Kävimme Záhony rajanylityspaikalla, johon tulee autoliikennettä sekä rautatieasemalla, johon tulevat junat Ukrainan puolelta. Kun juna saapuu asemalle tulli ja poliisit nousevat junaan ja tarkastavat tulijoiden paperit. Mikäli paperit eivät ole kunnossa niin poliisit ohjaavat heidät asemarakennuksessa olevaan toimistoon, jossa maahanmuuttopapereita selvitetään tarkemmin. Asemalta lähtee juna, jota nimitetään ”solidaarisuus junaksi,” sillä pakolaiset pääsevät ilmaiseksi Budapestiin ja jopa Wieniin saakka. Avustusjärjestöjen liivilliset auttajat auttavat ohjaten ja neuvoen eri kielillä ruokailemaan ja mikä tarve sitten onkin.

Kävimme myös seuraavana päivänä Tiszabecs nimisellä rajanylityspaikalla, sinne saavutaan vain jalan tai autolla.

Paikallinen helluntaiseurakunta auttoi ja majoitti pakolaisia. Löytyipä sieltä auttamassa vanha tuttavamme Sopronin ajoilta.

Unkarin Baptistien avustusjärjestö oli ottanut osan isosta koulusta käyttöön ja sinne oli keskitetysti koottu kaikki auttaminen. Kuljetus, kontaktit majoittajista, lääkäri ja päivittäiset tarpeet, jos joutuisi odottamaan kuljetusta. Heillä oli myös kattava varasto vaatteita ja elintarvikkeita jaettavaksi eri puolille Unkaria. Kristilliset avustusjärjestöt ovat jakautuneet auttamaan kukin omalle pisteelleen. Olemme tavanneet myös juutalaisia, jotka olivat tulossa Kiovasta ja menossa Münchenin kautta Israeliin.

Vierailimme kolmessa Romanimission kylätalossa, joihin oli majoitettu pakolaisia Nyírvasvári, Hajduhadház ja Máteszalka nimiset paikkakunnat. Täällä saimme olla paikallisten työntekijöiden tukena heidän työssään.

Tämä ensimmäinen matka rajalle kesti viisi päivää jona aikana meitä haastateltiin maakuntaradioon ja Fida lehteen. Kävimme pari päivää Békésissä lepäämässä ja seuraavana lauantaina lähdimme uudestaan rajoille Fidan toisen mediatiimin mukana, heillä oli myös tarkoituksena tehdä lyhyitä juttuja someen lähinnä Fidan Facebookiin ja Instagramiin.

Mokia ja Fida lähettivät Unkarin Romanimissiolle avustuskuorman ti 22.3 Békésiin. Sisältönä oli majoittumiseen liittyviä tarvikkeita, peittoja, patjoja, tyynejä, hygieniatarvikkeita, lasten ruokaa jne... Tavarat oli saatu lahjoituksina esim. Finnair ja Omena hotelli.

Tavarat on tarkoitus jakaa lähiaikoina Mission toimipisteisiin.

Meillä oli palaveri keskiviikkona 23.3 Fidan humanitaarisen työn koordinaattorin Aki Salmisen ja Mission johdon kanssa.

Tulevana maanantaina 28.3 on Mezöberényn kirkko rakennuksen ns. harjannostajaiset. (hiukan erilainen kuin Suomessa).

Kohtaaminen pakolaisten kanssa:

Kaksi viikkoa sitten Aarne oli hakemassa rautatieasemalta pakolaisia, jotka tulivat Budapestistä, Romanimission majoitustiloihin.

23.3 meillä oli kohtaaminen näiden unkarin kieltä puhuvien 20 pakolaisen kanssa.

Lapsia oli 16 eikä kukaan ei ollut käynyt koulua, he eivät osanneet lukea, kirjoittaa, laskea.

Neljä tuntia saimme viettää heidän kanssaan auttaen lapsia ja kuunnellen aikuisia. Kuulimme keskustelun, kun isoäiti kyseli kulkuyhteyksiä Tsekkiin. Halusi mennä katsomaan olisiko ”ruoho vihreämpää” Tsekissä ja tulla sitten takaisin lastensa kanssa. Yritimme kertoa heille, miten hyvin asia ovat Unkarissa. Ilmeisesti päätös oli jo tehty ja samana iltana he olivat jo matkalla Budapestiin.

Missiolla haluttiin kahden viikon aikana täällä auttaa lapsia ja aikuisia sopeutumaan. Mkä on näiden lasten kohtalo? Matkaavat maahan, jossa ei puhuta heidän äidinkieltään. Olemme kokeneet surua heidän puolestaan.

Nyt kun Karpatian alue ei ole sotatila-alueita niin ihmiset kaipaavat takaisin ja se näkyy paluuliikenteenä. Ihmisiä tulee Karpatian alueelle turvaan muualta Ukrainasta, mutta paikoin ruuasta voi olla pulaa, välillä ruokaa sai vain torilta. Tilanne on sen jälkeen huomattavasti parantunut, hinnat tietysti ovat kohonneet.

Vaikka Unkaria on moitittu edellisen pakolaiskriisin hoidosta, niin nyt kyllä unkarilaiset ovat monin tavoin auttaneet/auttavat pakolaisia, apua tulee ympäri Unkaria sekä vapaaehtoisia tulee avustuskeskuksiin työhön! Ihmiset tarjoavat asuntojaan pakolaisille jne...

Terveisin

Aarne ja Pirjo-Riitta

Rukousaiheena: Romanimission työntekijöille voimia työssä pakolaisten parissa
- Mezöberényn kirkon loppuosan rahoitus
- Tulevan kesän lastenleirien järjestelyt

Záhonyn asemalla

Aarne auttaa, pieni poika laukun päällä Záhony'n asemalla

Rekka Mokia-Fidalta purkua

Iloisia ilmeitä, kun lehdestä löytyi juttua heistä